

जेमोषेसक्तः तेन गवं तासि आवडतः सांगतां दृष्टुमिटी कीया
देतः लाळघोडितउड्डा ॥६५॥ मजसो व्यासत्ताविआवडिः कायेसा
गोंसाविगोडिः सुवेगाळि अर्धपडिः कोडिपरवडिनावडति ॥६७॥ या
परिचेजेमोषेसक्तः तेमिममि ॥ सांगवतः सां व्यापायां लागोमि स
गवंतः उतमानिश्चितः तेजाण ॥ सुलागीमि आर्तपुतः सुलागी
सदासावचितः सां लागी दशा ॥ धांवतः मोषां सक्तदुर्लभ ॥६९॥
उड्डाकायेसागोगोविः मोषा ॥ देखोनिदिविः मीआपुल्लियेसं
वंसादिः उवाउठियेडुसें ॥७१७॥ येहविंमोलकरितां जाण मजकु
निमासेसक्तगहनः या लागी मीसां अधिनः सक्तवचननुवर्तीही ॥७३॥
मोष्यासक्तानें वचनः मासेनिनुलं घवेजाणः देवकिवसुदेवानि

आणः सावोप्रमाणमजनासि॥७५॥ दृष्ट्याद्येतं विष्णुतेजनः दृष्ट्यावं
धेवे मैथुन दृष्ट्यासावे विष्णुमजनः सप्तजाण उधवा॥७६॥ सावोतेयेमा
गपपाहोः सावोतेयनिसदैहोः सावोतेये प्रकटे देवोः निजस्वसावोस्थानं
दे॥७८॥ सावोतेयविरक्तिः सावोतेयप्रकटेशातिः सावोतेयमाशिमक्तिः
उल्लासतिनिजबोधे॥७९॥ दृष्ट्याकां माशिमक्ति मजमहितस्वानंदे
नावतिः यालागीमोषेजेसावोतेयतमहाति सागवत॥८०॥ नेण
तेमक्तजेमजमजाति तेमजयादित्येति तेम्यां सांगीतकिविप्रप्तिः
अतां उत्तममक्ति अवधारि॥८१॥ श्लोकामलिङ्गममक्तजनदर्शन
स्पर्शनार्जनं॥ परिचर्यास्तुतिप्रदुर्गुण कर्मणि कर्तनं॥८२॥ टिका॥ ना
नावतार अनुक्रमाः शैवि वेदादि अतिउत्तमाः शास्त्रोत्तमाप्याप्रतिमाः

२५
सासि क्षणक्षणासो साविमनः न विचारितांगुणा गुणः श्यायदारुणादे
वो धावे ॥ ७१ ॥ दुर्ग धा जन्मलिमला बापोटिः पारासुर नाडिला तिसाष्टिः
नारदकोलु कपो हातां दृष्टीः केलागंगा ताटि नारदिः ॥ ७५ ॥ आयुलिकं
न्यादे रेवोगोमटिः मनसो सैमो पाउविः ब्रह्मो धावे सरस्वति पार्थीः
जो को ष्टदि पितामहे ॥ ७३ ॥ या. लें नाटकः जगामाजि नाहिं आयुलिक
छळ शबे नाडिताते लोक मनघा. ता युसि ॥ ७४ ॥ म्हणाल मनें विण मो
गुनें घडेः तरि वृत्ति सि सो मुकां ॥ ७५ ॥ हवो लवोला तिते सज्ञान वेडेः साधुसि
ना वेडे हे गोविः ॥ ७५ ॥ आधिष्ठुनि सख गुणः सुदम रूपे वृत्ति जाणः ते हो
मो नियां मनः मी मुक्त लं लो नि विषय करि ॥ ७५ ॥ मुक्ता पिमाने विष
या शक्तिः हे विमनसो सावि प्राप्तिः वृत्ति असो नियां मुक्तिः साधुनम

नितिसर्वथा ॥ ७३ ॥ अतिनाटकनाटकमनःसुल्लवेहिं धरि अपिमानः
 युयेंकरावयानिर्दक्षणाः साधुसावधाननिजबोधे ॥ ७४ ॥ सुखिबंधरिप्यां
 दुष्टासर्पासिः टिलकारितांतलावग्रासिः घरेतंबं आवरावेसासिः तेवि
 मनासिनिर्दक्षिति ॥ ७५ ॥ मननि सावधानताः बोलिलितेहेसाधुस
 ताः हायेकुणिसावांगुणतलुत एकआतांविशांका ॥ ७६ ॥ वरुषाका
 छिजळवळें सरिताः आल्पांस ॥ ७७ ॥ उचंबळेष्टाद्यताः उष्टाकाळिसु
 नयेताः द्योप्योनिसर्वथाआटना ॥ ७८ ॥ तेसेंजालियांसमधिधनः सा
 धुचेंउल्हासेनामनः सकळजाडुनिजाल्यानिधनः दिनवदनहोनेणे
 ॥ ७९ ॥ दिसुरातियेतांजाताः प्रकाशेपालटेनासविताः तेविआल्पांगो
 ल्यानानावस्थाः गंपरिता अक्षोम्य ॥ ८० ॥ कडकडितविजुचेकक्षोः

31 तिर्थे स्नेत्रिमहिमाः ज्यां वा विरोधे ॥७८॥ ज्या प्रतिमा देवि प्रतिदिल्य
ज्या नर किं नरि स्थापित्याः ज्या स्वयं भाषक टल्याः शास्त्रिं बोधि
ल्ल्या गंड किं ॥७९॥ ये किं भक्ति अनुग्रहे आल्याः अस्त्रिं नीशा चरि
ज्या के ल्याः आपुला ला पविः ल्याः फालिं कर विल्या त्रेव लि किं
॥११९८०॥ ऐस्या मा स्या प्रतिः टिः पाहें धां वेड वा उविः पुजा कर
वया पोडिः आवडि मोटि दुलं ॥१॥ मा शे स्व रूप ते मा शे मलः मी
ते विते मा शे संतः हां वे पो टि ला ॥ आर्त भुतः जे सें दुपणा चें वित थ
ना ला गी ॥ ८५ ॥ मा स्या प्रतिमा हे नि अधिकः संत मज नि असंत
ह रिख सा धु स ग ति चें सुख सा दु नि देख घर दारा ॥ ८६ ॥ विंता मा
सी की जे जतनः तौ सि मर्या दारा रवे सजनः निच नवें अधिक मजन

न धारयेमनपुजितां ॥ ८४ ॥ सिद्धकरुनिपुजासंसारमाशेषूजेचाआहा
दः पुजाकरितांचेकारः जैसाधुनारघरायेति ॥ ८५ ॥ सुसाधुविपुजा
नकरिताः साक्षिपुजाकरिसर्वथाः तेणें मजहाणितलेलाताः किंतोमा
श्याघाताप्रवर्तला ॥ ८६ ॥ ब... येकुयेकुणताः सुसिमायांहाणि
तल्यांलाताः मगपादोष्ठाहि... ताः सोपलिमातासंमशेना ॥ ८७ ॥
तेविध्वगणुनिमाश्यांसांताः वेक्षोपेमजपुजिताः तेसेवानकेस
र्वथाः अतिक्षोपतामजकोसा... संतमाशेलकेबाडः सुांधिपु
जामजलागेगोडः संतसेवकांचेमिंपुरविंकोडः मजनिचाडचाडसं
तोवि ॥ ८८ ॥ साधुनिमाशेंपुजाध्यानः जोसंतांसीघालिलोटांगणाः कोठि
यज्ञाचेंफण्ज्याणः मदर्पणतेणेंकेले ॥ ९९० ॥ सकष्टतिर्थितोचिन्हा

4A

तेषां गगनासिन के खण्ड बण्ड ते सानानाठमि माजिनिश्चण्ड गां पि
यै के वण्ड सानां वं ॥ ८४ ॥ हे सतां विगं गिरता विसावां जिबरि वासित
त्वता हे विसां विसं तां वि अवस्था धाति विवे वस्था अवधारि ॥ ८५ ॥
मन बुधियें दियें प्राण निज धैर्य नि आयण नि सुकोलि आत्म प्रव
ण परतों निजाण ये वों नें दि ॥ ८६ ॥ वरिं जिणों नि अरि रायां सि वण्ड
आणी लें नो वरि सि तो जा वों नें आणी का पा सि ते वि वृत्ति सि नीज
धैर्य ॥ ८७ ॥ बागुरे बांधल्या सु पारथि जा वों नें दि सुवना सि ते वि
धैर्य आपु निमना सि देहा पा सि ये वों नें दि ॥ ८८ ॥ वाउ नियां गज स्कदि
देहा सि नाना सोग समधि ऐ सें सु ख हो तां त्री शुधि मना सि देह बुधि
य सें नें दि ॥ ८९ ॥ प्रणय काळा वां कड कडा दि म हापु तां हो तां आदि

ताहि मनासि देहाविसेदिः येर्ये जगजेविहो विनेदि ॥ १९० ॥ ते च काष्ठा
 चेनि हट तटेः वृत्तिपरब्रह्मां चियेवाटेः लाउनियां नेटे पाटेः विन्मात्रये
 वेदिकिलि ॥ १९१ ॥ ते च स्वानंदावासां कुरुं तत्काष्ठापेटलानेटकुः सासि
 जिवें सहित विवेकुः घालुनि ॥ १९२ ॥ वमाटिकेलि ॥ १९३ ॥ यानां वं धृतिवें
 लक्षणाः हाये कविसां वां साधुः अतां जित लेजे राडुणः वेहिं ल
 क्षणा अवधारि ॥ १९४ ॥ स्वानंदे ते लाः घालागी सुधे सिमुक्ताः ज
 गावे जिव नि निवालाः त्रुषा विम निशेष ॥ १९५ ॥ प्रोगी तां निजात्म
 सुरवः विसर ला शोकदुरवः विन्मात्र ज्ञाने निष्ट क सुसन्मुख मोहो नेर्ये
 ॥ १९६ ॥ तिहिं अवस्थां बाहिराः वासि नलानि जवो यवो वराः ते च जराजा
 ती अति जर्जराः कांपति पर पराः पष्कालि ॥ १९७ ॥ मीथा जालें कार्य कारणः

(5A)
 देहचें देह पणें नेदखे ज्ञानः तवें मरणा सिद्धि आले मरणः काळाचें प्राण
 नतेणें केले ॥ ९७ ॥ या परिगा हे षड्गुणः अनायासें जितो नः सुरेवं वर्तति सा
 धुजन हेलक्षण वा विसावें ॥ ९८ ॥ आयुला स्यामिंदेखे सर्व सुतिः तेच
 मानुषिणा वा कोणा प्राति मानासिमान सांडीले निश्चितिः अतिनम्र
 वृत्ति वर्तले ॥ ९९ ॥ आधिर्देहा अर्थात् मानः मगाथिणा वा अ
 तिसन्मानः तवें देहचें खुंटले मानासिमान बुडाले ॥ १०० ॥ या
 नां वंगा अमानिताः ते विसांदि मरणाः साधुसन्मानावादाताः तेहि
 कथा अवधारि ॥ १०१ ॥ ब्रह्मादिमहाकवरिः सर्व ते वंदिसि रिः ये कानि
 छुताचराचरिः बुद्धिदुसरि जाणोना ॥ १०२ ॥ सर्व सुतिं स्यामिंदेखेः लोकां
 गणायालि हरिखेः सुरनरखर हे नोखरेः अतिसंतोषे वंदितु ॥ १०३ ॥

६
 नानाच्छंकारप्रडिलेगुणः सोनें सोने पणें न केचिगुणः तो विना मार
 पावे नि विंदणें पालदुमनें येवों नेणें ॥४॥ साखरेचिनिबोळि
 लिः परिते कडपणा नाहिं आलिः तेविष्णुकरादियोनिजहिं जालिः
 ताहिं नाहिं कैसालिचिस्तता ॥५॥ विनानापरिचेविकाषः जहिं
 उबिले अंनंतकलोषः तें जेहि वण जण तेवि वस्तु सकळ सु
 तमात्रिं ॥६॥ यापरिसकळ सुख ॥७॥ येसन्मानातें देता हेचो विसां
 विलक्षणताः परबोयकतातें ॥८॥ जेसा मावो जेसिप्रदाः तेस
 तेस्या करूं जाणे बोधाः ज्ञानपावोनि न के मोधाः स्वसुपिं शुद्ध प्रबो
 धी ॥९॥ येकुज्ञानपावोनि जालापिं साः पडिला अ० व्यावसातसाः
 नोखरवे सत्सिध्याविदशाः योगउपदेशा तो न के ॥१०॥ येकुज्ञाना

6A

ये कोदलाः विश्वमेतदृश्यहेतुनिवेलाः काष्ठलोष्टव्यापारिपडिलाः
नाहिं गुरला उपदेशा ॥ १०५० ॥ ये कुज्ञानपावोनि अतिदुष्पणुः जिउ
गोलियांन बोले जाणः नेणे नेणे धरनि मोत्तः न बोले वचन सर्वथा ॥ ११ ॥
ज्यासि धनकोडि जोडि जालि ते वरिदगड घालि दाननेदितां
दृष्टागोळिः संपत्तिकेलि सुखि ॥ १२ ॥ तेसें काहिं जे उनिनिज
ज्ञानः समाजिन करि विद्वानः ॥ हावे दुष्पणपणः वंचकपणः
स्वभावे ॥ १३ ॥ ये कुज्ञानपावोनि सांगों जाये उपदेशि सिष्यांशिं
बोधुन के ते ज्ञान आविं जालें पाहे अंकुरों न लहाये शस्त्रात्रिं ॥ १४ ॥
सधन सिष्य करावया जाणः स्वये प्रेत्त करि संपुर्ण आमुविदिता
अनुपगुगहनः व्यापारि जाण विकरा घालि ॥ १५ ॥ जे से निप्रलोके

युचेंमनःतेसोंनिरापिनिरोपणः अर्चस्वार्चउपदेशपणः धनलो
 नेंज्ञाननिरविर्य होये॥१५॥ पेविरीयालिपां पाणिः साधन्याचिन
 केपरणिः वेविधनलोचुनिप्यालीयां जानि उपदेशों कोणिहंसुरिबनव
 ॥१७॥ सिष्य बोधे विगहुरे अंतरे रमरूपणों गुरगुरिः ते बोधकता
 नके खरिः परिवां चरिः चुक १८॥ शब्दज्ञानं चारंगत जोब्रह्मा
 नंद दुलतः सिष्य प्रबोधनिस तोसुर्तमंत स्वस्य माशें॥१९॥ हो
 कांमिं जैसा अवतारिः तेसावि अवतारिः विद्वत्ताचां अर्णका
 रिः अर्णकारिलेकं सारिः सत्सिष्या ॥२०॥ तोमियां शब्दकं सारिः ना
 माचि अंतरे बाहरि आंतुवटे निजनिर्धारीः येकें चरिं नांदत ॥२१॥ ये
 कुचिब डूतांते उपदेशिः येकां चिप्राप्ति सुटं के केसिः येकें अज्ञानें जे

सिंतेसिं हाबोलुकोणासिह्नुंणाल ॥२२॥ दृषिवपुपेरणिकरिः सुमि
पाडोंपिकतिपुमरिः अंकुरेनारिविति उरवरिः तेंविजनि र्योरिः अतिपु
द्र ॥२३॥ सुमिस्विसरवरनिस्वरः विनपावनगासाचारः साविकिं उपदेशा
विस्तारः विकल्पिनरसुनाट ॥२४॥ तेसादेखेअर्थः तोयिबो धुनिक
रिपरमार्थः ऐसापरबोधुनिसा गाविरव्यातयं चविर्सावां ॥२५॥ सा
धुविमैत्रिजेरवटः दोष्ठाविसवो धुनाटः सर्वोचासरवाश्रेष्ठः सर्वोसि
सकर साविखा ॥२६॥ सुहृदसुमोयराः सर्वोचाजिवलगुरवरा
येउनिसर्वोहीबाहिराः मीत्राचारचालवि ॥२७॥ सांगतां आपुलि
गुह्यगोवीः आळोंचाव्यावेगणानुविः आप्रसावेंदेखेअर्थः अव
चकुपोटीः सर्वोसी ॥२८॥ सिरनिराचिमैत्रिजेसिः पेदुनाहं मीष्टाणि

पासिं: साधुसर्वजिवसमरसिं: अप्ते दप्तावेसिं मीत्रत्व ॥ १७४ ॥ पर
 मपि त्रावा पावो देख: दु:ख हिरोनि घावे सुख: साधुजिववे निर
 सुनदुख: परमसुख देतु से ॥ १७५ ॥ नवलमैत्रिवं महिमान: सखास
 र्वोचापरातन: सर्वासिनि चने ॥ १७६ ॥ अवंचकपणसर्वदा: ॥ १७७ ॥
 बंधुदुनिमित्त अधिक: पुत्रा ॥ १७८ ॥ तुविस्वासिक: तोमिनुजे जाला
 वंचक: ते केवळ वक्तु तो जाण ॥ १७९ ॥ मने धने कर्तव्यता: ज्याविधन
 न्य अवंचकता: स्यानां वं परमा मंत्रता: हेखुणतत्व ता जाणावि ॥ १८० ॥ स
 मुळमैत्रीचें लक्षण: विषद सांगीतलें जाण: हे सविस्वावे साधुलक्षण:
 कारुण्यपण: ते आधिका ॥ १८१ ॥ प्रसोपकारन वांछिता: मी कारुण्यकहेना
 हिं अहता: ऐसेनि दिनदु:खनि वारीता: करुणासर्वचा स्यानां ॥ १८२ ॥

४१
रसपुजाय रुनिपोटिः वेद्यकोखदां व्यासोऽङ्गिगोविः कांसं जावनासुनि
दीविः सांगोगोविः पुराणिकु॥३५॥ ऐशिवर्तणुक सर्वचाः तेलगालिवि
ष्यस्वार्चाः साधुचित्तैस्सिन देवकाः नैराष्यतादयाछु॥३६॥ दयार्णवे
द्रवलिदृष्टिः तनुमनुयनु वेन वि अनायावरि करुणामोदिः उद्ग
रिसंकटिः दिनते॥३७॥ जैसा उवणानिजस्वार्चाः सुदुनि अधि
कु अनायपुताः तिनांवं याम व पता जाणतत्तुताः उद्गवा॥३८॥ हेस
ताविसावे लक्षणाः साधुचे जा उर्गः कविपदवे व्याख्यान साव
धान अवधारि॥३९॥ वेदशास्त्रा वामपितार्चः जालाकरतण्णामण
वतः तैसावि ब्रह्मनं देहुलतः कविनिश्चितसुनांव॥४०॥ उपनिषदा
नामपितार्चः ज्या व्यासुखावि वासपाहातः परोक्ष अपरोक्षज्यावे

निससुः कविर्वीरव्यातसुनां वं ॥ ४५ ॥ कवि यापदव्या व्याख्यानेः जालि
 अवाविसलक्षणैः उरालि जेदोनि आतिगहनेः ते देः श्लोकिं श्रीदुष्टो आ
 दारिणिं सांगो ॥ ४६ ॥ श्लोक ॥ आताये वंगुणान्दोषान्मयादिष्टानपि स्वका
 न ॥ धर्मान्मसुज्ययः सर्वमापन्नं च सतमा ॥ ४७ ॥ टिका ॥ प्रयं च नग
 रसमो वंतिः कर्मनदिविमहा ॥ तिचे निवृष्टे जिववर्ततिः उग्रति
 स्थिति अरतिरि ॥ ४८ ॥ तेन दिवो ॥ वनमेष्टेः कर्मो सियेति कर्मफलेः
 स्वर्गनरकादि मोहयेः तेषां जगत्पुण्यं सांगीति ॥ ४९ ॥ प्रयं च नगरौ निनी
 यताः वेगो यरमार्थासियेताः जोतो कर्मनदि आतोताः बुडे सर्वथा निरबु
 जला ॥ ५० ॥ ये कता मुनि ज्ञाते प्लं सांगीतिः ये कर्मि कर्म गुच कया रवा
 तिः स्वये बुडुनि आशिकां बुडुवितिः तरलां ह्मं गति तोडा प्लं पणो ॥ ५१ ॥

न न्य आठ वणः अखंडता हरि स्मरणः सुनां वे सत्सि वि कीला प्राणः श्री
 तरुजन व्यनमानिका ॥ ७५ ॥ माश्रो निमजन प्रेम जाणः विसरला कर्मो वि
 आठ वणः कर्म बापु डें रे क कोणः बांध जाण न वे सला ॥ ७५ ॥ सः प्रेम करि
 तां पजन विधिः सर्व कर्म ते विः बुद्धिः ते जाणा विमजन समाधिः ते य
 कर्म त्रीशुधि बाधिता ॥ ७६ ॥ ७ अशुद्ध कर्म वरिः तो वि कर्म बा अ
 धी कारिः ज्या विम द्रा श्री धारिः हे अधिकारि कर्म बा ॥ ७७ ॥ जो जिबें
 प्राण सत्सि वि कीलाः ते कर्म कर्म वगण जालाः सुखा पावार्थ मि वि
 कलाः तो कर्म बांध ला के विजाये ॥ ७८ ॥ गुण दोषां विजन निः ते निशेष अ
 विद्या निरमुनि जो प्रवर्तला माश्रो पजनः तो साधु मि मानिं मस्तकिः
 १०८६ ॥ नीज कल्प नजे देहिः ते विमुर गखें अविद्या पाहिं ते कल्प ननी

मात्स्यावायिः जगीं अविद्यानाहिः निश्चित ॥ ८७ ॥ अविद्ये व्यासागासं
 वेः धर्मा धर्मादि आद्यवेः न सृजितां वि स्वभावेः सागुकावे अनयासेः
 ८७ ॥ सीरुदल्यापाविः शरिरनिज कर्मासीनुगी ॥ तेवि अविद्यासागी
 तांसेवदिः सुगीलेउवाठाविः सर्वे ॥ ८८ ॥ दिवसाचंद उदयोपाहेः
 तोजालातै मानाहि हेच्येः तेवि ॥ ८९ ॥ योनिविलयेः सर्व धर्म लाहेतेद
 शा ॥ ९० ॥ खद्योतसुर्योदयापाविः पुनि पाहानां नदिसे दृष्टिः तेवि अ
 वीद्येचांसेवदिः धर्मा धर्म को ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ग्रहगणांक्षेत्रमाका न
 कां खद्योततेज उमाष्ठाः शत्रिसंवे दोळवडासकणाः तेवि धर्मा धर्म कणाः
 अविद्येसंवे ॥ ९३ ॥ सर्व धर्म सागा विरुणः उदवासुख सं होवि जाणः
 याहि वारिमाशें पजनः मुख्य सागवत पणया नांवे ॥ ९४ ॥ लुणसि अवि

जपतपादिकृष्टं तोविलाहाणाः सकृष्टुजाचंसा रपावलाः जेणोंस
यु वंदिता सन्माने ॥ ९१ ॥ प्रतिमामास्या अचेतनवक्तिः संतसचेतना
मास्यासुतिः दृढ पत्रवे सुचिकेला पक्तिः तेमजनिस्त्रितीया बाली ॥ ९२ ॥
प्रतिमानिज कल्पना उत्तमः ॥ ९३ ॥ मास्याप्रतिमा युनर तेययारितिपजनतदर
परब्रह्म ॥ ९४ ॥ मास्याप्रतिमा युनर तेययारितिपजनतदर
हातं वंसांगीतलानिर्धारः पजनतदर तेययारितिपजनतदर ॥ ९५ ॥ प्रतिमा आगिस्त
युसोज्ज्वलः आवडि नपा हातलानिर्धारः दृष्टि असौनिते आंधळेः
जाणके वष्टे मोर विसें ॥ ९६ ॥ जेवि कां प्रीया पुत्र धनः देखो निमुखवा
तिनयेनः तैसे संत प्रतिमावे दुरुषणः आवडि जाण जो करि ॥ ९७ ॥ अ
तिउल्हासे जें दुरुषणः सुनावं गा देखणे पणः नयेन सार्चक तेणों जाणः

आतिउ
नामः सा
उसेवा

वेवं

॥ १॥ देखो निसे तमा सिंरुपाडिः जो थां वोनिया
लावडसवडिः देउनिया आवडिः मिठिन सोडि विस्मये ॥ १॥ हेसे सतां
वेवं आळंगनः तेणे सवो गहो ये पावनः कां मूर्ति स्पर्श जाणः शरिर पा
वन होतसे ॥ १॥ तिर्थ यात्रेनः सतां समिप न वचतां हरि रंगणि
न ना वतां चरण सर्वचा निर ॥ १॥ जो कोना ना विषये स्यापि न
लाजेनि बांधु दे चिंल गतां तोह गाणि ना वळणतां आत्मा सर्वचा उ
ठवण पा ॥ १॥ तिर्थ यात्रा क्षत्र समनताः हरि किर्तना जागरणां जाताः संत
समागमें चालतां को न स करितां हरि रंगी ॥ १॥ या नां वं सार्थक चरणः
इतर संसार अधोगमन चरण वे पावन पण या ना वं जाण उद्भव ॥ १॥
सर्व पावे अवचनः कवडा धरुनी कोटि धन जेणे केले मदर्पण मासे

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com